

Trenutki domovine na tujem

Tradicija je že, da slovensko planinsko društvo Triglav iz Züricha organizira vsako leto sredi novembra proslavo ob dnevu republike za vsa slovenska društva v Švici.

V slovesno okrašeni dvorani – v Dietlikonu, nekaj kilometrov iz Züricha – so se zbrali rojaki, združeni v slovenskih društvih iz Schafhausna, Winterthura, Rütija in Züricha. Tokrat smo na proslavi opazili tudi nove obraze iz St. Gallena in okoliških krajev. To je bila za prireditev vsekakor osvežitev, saj vemo, da se na teh prireditvah – iz različnih vzrokov, tudi ekonomskih – zbira vedno manj ljudi. Prav slednje pa je tiste, ki prihajajo, še bolj povezal med sabo. Na prireditvi so delovali kot velika družina.

Zelo razvejeno dejavnost slovenskih društev v Švici so tudi tokrat izrazili s številnimi nastopi njihovih članov. Od najmlajših do najstarejših, ki

so se zvrstili na odru, smo slišali recitacije, petje, recitale, igrice. Njihov trud pri vajah je bil prav gotovo poplačan s tem, da so se predstavili svojim rojakom, ki so jih ob vsaki točki nagradili z dolgotrajnim ploskanjem. Težko bi rekli, kdo je bil najboljši. Pa vendar ne moremo mimo pohvale oktetu iz Schathausna, ki se počasi že vzpenja na raven oktetov iz naših delovnih organizacij. To bodo lahko pokazali tudi na bližnjem nastopu oktetov v Slovenj Gradcu, kamor so jih povabili.

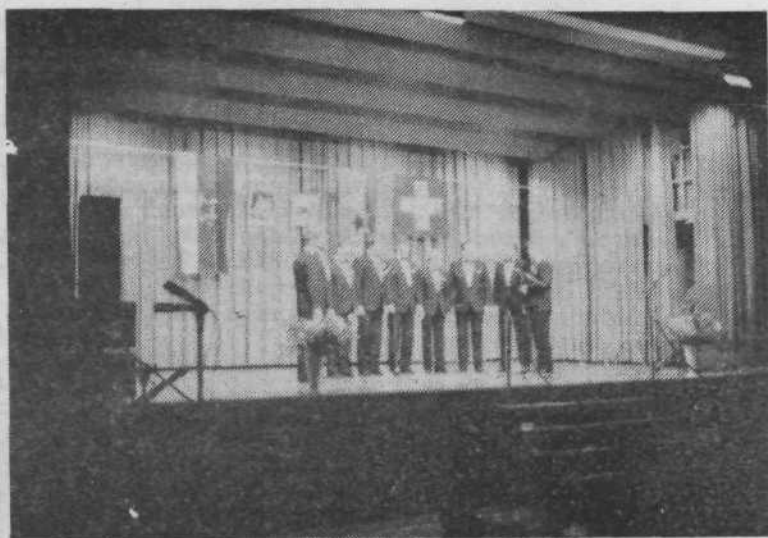
Običaj je že, da se proslava ob dnevu republike v Švici udeležujejo tudi pokrovitelji slovenskih društev iz domovine. Prišli so predstavniki občinskih konferenc SZDL ob-

čin Ljubljana Center, Domžale in Slovenj Gradec. Poseben prispevek k proslavi je bil nastop priznanih umetnikov iz Ljubljane: operne solistke Zlate Ognjanovič, pianista Andreja Jarca in dramskega igralca Andreja Kurenta.

Slavnostni govornik na proslavi je bil generalni konzul v Zürichu Avgust Kranjc, ki mu je bil pred povratkom v domovino to zadnji javni nastop pred rojaki. V svojem govoru je še posebej poudaril pomen kočevskega zbora in avnojskega zasedanja pred 40 leti. Rojaki, člani slovenskih društev v Švici, so se od Avgusta Kranjca prisrčno poslovili, saj jim je bil v času bivanja v Švici vedno v pomoč.

Na proslavi so se prisotni ob zvokih narodnozabavnega ansambla Ludvika Lesjaka iz Ljubljane vrteli na plesišču vse do jutranjih ur.

MILAN ŽIVKOVIČ

Proslava dneva republike, ki so jo v Švici priredili naši delavci

OBČNI ZBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA PLANIKA V ŠVICI

Daleč od doma, a vendar blizu

Slovensko društvo Planika v Winterthuru v Švici je imelo 13. novembra občni zbor. Med drugimi so se ga udeležili jugoslovanski generalni konzul v Švici Gustav Kranjc, delegacije slovenskega planinskega društva Triglav iz Züricha, slovenskega kegljaškega društva iz Rütija in hrvaškega društva. Med povabljenimi sta bila tudi slovenska učiteljica iz Schathausna.

V imenu občinske konference SZDL Ljubljana Center se je udeležila zbora članica predsedstva Silva Komar. Občinska konferenca SZDL Ljubljana Center namreč že od leta 1978 sodeluje z društvom Planika, ki je bilo ustanovljeno leta 1974.

Iz poročila o opravljenem delu v preteklem mandatnem obdobju, ki ga je podal predsednik društva Alojz Špur, je bilo razvidno, da aktivno in požrtvovalno sodeluje pri različnih akcijah 45 članov. Društvo ima nekaj nad sto članov. Organizirali so smučarsko tekmovanje, slovenski otroci so pripravili kulturni program za proslavo 8. marca, društvo je razen tega sodelovalo tudi na osrednji zabavni prireditvi, tako imenovani »Albanifest« v Winterthuru, priredili so piknik in vinsko trgatve.

Prireditve organizirajo predvsem zato, da se srečujejo tako člani društva kakor tudi vsi drugi Slovenci in Jugoslovani, ki živijo v Winterthuru in v drugih krajih tega dela Švice. Prireditve so poleg članarine in finančnih pomoči, ki jo nudi občinska konferenca SZDL Ljubljana Center, tudi edini vir dohodka.

Osrednji problem so društveni prostori. Razen skladiščnega prostora za

športne in druge rekvizite morajo najemati prostore za vsa druga zasedanja. To pa je drago in v prihodnje tudi ne bo več zadoščalo; ker se dejavnost društva vedno bolj širi. Upravni odbor društva si že dolgo prizadeva, da bi pri upravnih organih mesta pridobili vsaj ustrezno zemljišče, na katerem bi z lastnim delom in sredstvi zgradili vsaj zasilne prostore za svojo dejavnost.

Društvo ima smučarsko in kegljaško sekcijo. Kegljaska ekipa se prav v tem času bori za tretje mesto v ligi. Na zboru so podelili dve zlati znački kluba za konkencema Romih, ki sta dolga leta požrtvovalno delala v društvu in se sedaj vračata v domovino.

Med razpravo je bilo na zboru slišati največ vprašanj v zvezi z vračanjem v domovino, z zaposlitvijo doma in s socialnim zavarovanjem. Posebej so se pogovarjali tudi o dopolnilnem šolanju v slovenskem jeziku. V Winterthuru imajo za dopolnilno šolanje nekoliko boljše pogoje kot v drugih švicarskih mestih. Posebej so izrazili željo, da bi bili bolj informirani o dogajanjih v domovini.

Na občnem zboru so izvolili nov upravni odbor, za predsednika društva pa je bil ponovno izvoljen Alojz Špur.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE KS GRADIŠČE

Pravljčni svet za najmlajše

»Povabljeni smo k poslušanju pravljice in k prepevanju pesmic!« so drug čez drugega vpili naši mali šolarji v vrtcu na Vrtači (VZ Ane Ziberl), ko sem jim v sredo zjutraj povedala o lju-beznivem vabilu DPM Majda Vrhovnik v KS Gradišče.

V njihovi dvorani nas je 23. novembra ob desetih dopoldan prisrčno pozdravila Desa Šubic in nam predstavila gledališko igralko Drame Metodo Zorčič. Ta se je z otroki nemudoma spustila v živahen pomenek, kar je ustvarilo v dvorani prijetno, sproščeno vzdušje. Otroci so bili takoj pripravljivi tudi zapeti. Začeli so s pesmico Barčica po morju plava. Na klavirju jih je spremljala Anica Špan.

Zatem je Metoda Zorčič povprašala naše male šolarje, če se že kaj učijo. Povedala jim je zgodbo o Gregcu Kobilici. Sledil je kratek pogovor o

partizanih, nakar so zapeli pesem Hej, jaz bom vojak.

Po petju so se otroci hitro umirili, tiho obsedeli in pozorno prisluhnili glasu Metode Zorčič, ki je brala rezijansko pravljico o treh botrah lisičkah. Te so otroke s svojimi dogodivščinami, s svojim nenavadnim in zabavnim početjem tako navdušile, da so takoj po branju vsi veseli zapeli pesmico o lisički. Pravljice je bilo konec, v otrocih pa je ostal prijeten spomin in razigranost, tako da so zapeli še Mi se imamo radi in to kar dvakrat, s čimer so se gotovo najprisrčnejše zahvalili organizatorjem prireditve. Anici Špan in Metodi Zorčič so podarili nekaj svojih izdelkov in sicer žabice, narejene iz kamenčkov in glinaste krožničke. Obe sta se njihove majhne pozornosti zelo razveselili, pa tudi pohvalili sta jih.

DRAGICA TURNŠEK, VZ ENOTA VRTAČA

KRVODAJALSKA PROSLAVA V CANKARJEVEM DOMU

Vsak peti bi želel darovati kri

Naše krvodajalstvo sodi dandanes v sam svetovni vrh in to je zlasti zasluga Rdečega križa, ki je pred tremi desetletji dal pobudo in prevzel organizacijo te dejavnosti. Častitljivo obletnico so v Cankarjevem domu pred kratkim proslavili tudi krvodajalci naše občine.

Zbrala se je množica nagrajenčev, krvodajalcev, organizatorjev krvodajalstva in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij, med drugimi tudi Ciril Ribičič, predsednik družbenopolitičnega zbora skupščine SRS. V kulturnem programu pa so sodelovali mešani pevski zbor pediatrične klinike »Dr. Bogdan Derč«, nonet ortopedske kli-

nike in dve kitaristki. Slavnostni govornik je bil Albin Vengust, predsednik skupščine občine Center.

Albin Vengust je med drugim poudaril, da je z velikimi naporji, predvsem z ustreznim informiranjem, zdravstvenoprostvetno dejavnostjo in moralno motivacijo uspelo občinskemu odboru RK vključiti med krvodajalce veliko šte-

vilo občanov. V zadnjih desetih letih daruje kri vsako leto več kot 4000 ljudi. To je kar 35 odstotkov vseh krvodajalcev v Ljubljani ali 7 odstotkov vseh krvodajalcev v Sloveniji.

Obletnica prostovoljnega, anonimnega in brezplačnega dajanja krvi je tako tudi priložnost, ob kateri lahko in moramo ovrednotiti delež RK v celoti in tudi delež naše občinske organizacije na tem pomembnem področju solidarnosti. Pregledati in oceniti velja tudi prispevke sindikatov, SZDL, mladine, društev in strokovnih služb, raznih delovnih organizacij in posameznikov, ki ogromno prispevajo k razvijanju in organiziranju prostovoljnega krvodajalstva.

Uspešnih 30 let pa je tudi priložnost za pogled v prihodnost. Kako povečati število krvodajalcev? Čeprav v naši občini beležimo lepe uspehe v primerjavi z drugimi občinami v Ljubljani in drugod po Sloveniji, pa se s tem vendarle ne smemo zadovoljiti. Rezerve so namreč še zelo velike. To so pokazale tudi raziskave slovenskega javnega mnenja. Kar petina anketirancev je namreč pripravljena darovati kri. Krvodajalstvo mora tako postati skrb širše družbene skupnosti in le tako bomo lahko z optimizmom zrlji v jutrišnji dan.

MIRO PETEK

Slavnostna proslava ob obletnici krvodajalstva v domu Ivana Cankarja

Foto: M. PETEK

Sprejem cicibanov v zvezo pionirjev

Ob dnevu republike je bilo v naši občini sprejetih v Zvezo pionirjev 634 cicibanov (med njimi tudi 10 cicibanov, ki se trenutno zdravijo v Kliničnem centru). Prvič so se sprejemu pridružili tudi cicibani iz Sentruperta. V Ljubljano so jih povabili pionirji OŠ Prule; pionirska odreda obeh šol sta namreč pobratena. Vsi novospregjeti pionirji Ljubljane so se 25. novembra zbrali v Hali Tivoli, kjer sta jim mestna Zveza prijateljev mladine in Pionirski dom-Center za kulturo mladih pripravila veselo prireditev pod geslom ZDRAVO PIONIRJI. Hala Tivoli je kar bučala od prešernega razpoloženja. Pevka Mateja Koležnik, klovn Niko Goršič, čarovnik Miran Čanak, plesne skupine in pevski zbor so znali ustvariti enkratno vzdušje in 5.000 novospregjetih pionirjev je med vso prireditvijo uživalo v vragolijah in čarovnijah nastopajočih.

Še nekaj je vredno omeniti – vsi nastopajoči so se odzvali povabilu za prostovoljno sodelovanje. Tudi Hala Tivoli je brezplačno odprla vrata. Upajmo, da takšno sodelovanje ni bilo samo enkratno. Vesela prireditev je bila najlepše darilo Ljubljane svojim najmlajšim.